

Hüma ve Gökçe'nin Eymir Macerası

Bu evde doğaya çok meraklı bir çocuk var: Hüma. Dışarıda vakit geçirmeyi ve bir şeyler öğrenmeyi çok sever... Hüma, bu sabah çok heyecanlı bir hâlde uyanı. Acaba onu böyle heyecanlandıran neydi?

Bir an gerçek sandım. Ne güzel bir rüyaydı! Rüyamı hemen Gökçe'ye anlatmalıyım.

Hüma uyanır uyanmaz annesinden kuzeni Gökçe'yi aramasını istedi.

Alo! Gökçeee, babam bugün kuşları görmeye, onların fotoğraflarını çekmeye gideceğini söylemişti. Rüyamda, biz de babamla birlikte gidiyorduk.

O zaman biz de gidelim Hüma!

Hüma'nın babası bir kuş gözlemcisiydi. Birçok kuş türü görmüş ve onların fotoğraflarını çekmişti. Daha önce Hüma'yı hiç yanında götürmemişti. Ama bugün çocuklar da onunla kuş gözlemine gidecekti. Yanlarına bir rehber kitap, not defteri, kalem, dürbün, teleskop ve fotoğraf makinesi aldılar.

Size iyi eğlenceler, döndüğünüzde neler anlatacaksınız çok merak ediyorum.

Teşekkürler dayıciğim!

Gökçe'yi anne ve babası getirmişti bile. Artık yola çıkma vakti geldi. Ekibin rotası Eymir Gölü'ydü.

Bu not defterlerini aldık ama biz nasıl yazı yazacağız? Daha yazmayı bilmiyoruz ki.

Biz de gördüklerimizin resmini yaparız.

Bence harika fikir çocuklar! Yazılması gerekenleri ben yazarım. Sizler de resimlerini yaparsınız. Kuşların fotoğraflarını da birlikte çekeriz.

İlk gözlem noktasına vardıklarında Hüma'nın babası defterine önce hava durumuyla ilgili bazı notlar aldı. İlk karşılaştıkları kuş, küçük batağan oldu. Sazlıkların arasından görünüyordu.

Enişte, görür görmez tüm bu kuşların adını nasıl söylüyorsun?

Çünkü çok uzun süredir kuşları gözlemleyip fotoğraflarını çekiyorum. İlk zamanlar ben de rehber kitaptan her gördüğüm kuşun adını bulmaya çalışıyordum. Şimdi birçoğunu öğrendim.

İkinci gözlem noktasında tam başka bir kuşu gözlemleyeceklerdi ki... Pırrr...

Mavi kuuuuş!

Hümacığim kuş gözlemi yaparken hem sessiz olmamız hem de giysilerimizin doğayla uyumlu olması gerekli. Yoksa kuşlar korkup bizden kaçabilir.

Hüma ve Gökçe, doğayla daha uyumlu ve sessiz olmaya karar vermişti. Yerdeki dallarla ve bitkilerle kendilerini gizlemişlerdi. Bir de artık fısıf fısıf konuşuyorlardı. O sıra mavi kuş geri döndü.

Hüma, bence insan olduğumuz hiç anlaşılmıyor.

Bakin çocuklar, o bir mavi baştankara. Fotoğrafını çekiyorum.

Artık gözlem yaparken nelere dikkat edeceklerini biliyorlardı. Büyük akbalıkcıl, kızıl şahin ve sakarmeke görmüşlerdi. Kimisine dürbünle, kimisine teleskopla bakmışlardı. Sakarmekenin resmini bile yapmışlardı.

Artık eve dönüş vaktiydi.

Hüma ve Gökçe, o kadar eğlenmişlerdi ki akşam ailelerine, kuş gözlemi boyunca neler yaşadıklarını anlattılar. Duydukları kuş seslerini taklit ettiler. Kuşların fiziksel özelliklerini tarif ettiler. Hatta bunu bir oyuna çevirdiler. Tarif ettikleri ya da çizdikleri kuşların hangisi olduğunu tahmin etme oyunu...

